UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes, super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

Sabbato sancto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70506

Visual Library

iudeorũ duos latrones vtrimq̧
crucifixerũt. ſicut dicit chryſ. vt
eorũ ſuſpitiõis fieret ꝑticeps
ſʒ non ita euenit. nam crux vbiq̧
honoratur. Quantũ vero ad dei or
dinationem xp̃s cuʒ latronibus
crucifixus eſt. q2 vt Hieronim⁹
dicit ſup mattheũ. Sicut male
dictũ crucis factus eſt xp̃s. ſic ꝓ
omniũ ſalute inter noxios qua
ſi noxius crucifigit̃. Scd̃o vt di
cit Leo papa in ſermone de paſ
ſione. duo latrones vnus ad dex
teram alius ad ſiniſtram cruci
figunt̃. vt in ipſa patibuli ſpecie
demõſtraretur illa q̃ in iudicio
ipſo omniũ hominũ faciẽda eſt
diſtinctio. Et aug. dicit ſup ioh.
Ipſa crux ſi attendes tribunal
fuit. in medio enim iudice cõſti
tuto vn⁹ qui credidit liberatus.
alter q̃ inſultauit damnatus. eſt
iam ſignificat̃ qđ factur⁹ eſt de
viuis ⁊ mortuis. alios poſitur⁹
ad dexteram. alios vero ad ſini
ſtram. ¶ Ad rationes in oppoſi
tũ. ¶ Ad primã r̃ndetur. ꝙ ratio
non ꝓcedit. Et ratio eſt. q2 ſicut
xp̃s debitũ mortis nõ habuit ſʒ
mortem voluntarie ſubijt vt ſua
virtute vinceret mortẽ. ita etiaʒ
nõ habuit meritũ vt cum latroni
bus poneret̃. ſʒ voluit cum ini
quis deputari vt ſua virtute ini
q̃tates deſtrueret. Vñ Chryſo.
dicit ſup Mat. ꝙ latronẽ in cru
ce cõuertere ⁊ in paradiſũ indu
cere nõ min⁹ fuit ꝙ cõtũdere pe
tras. ¶ Ad ſcd̃aʒ r̃ndet̃. negãdo
ꝯſeq̃ntiã. Et rõ eſt. q2 nõ ꝯuenie

bat ꝙ cũ xp̃o aliquis pateretur
ex eadem cauſa. Vñ Origenes
ibidem ſubdit. Omnes fuerũ
in peccatis ⁊ omnes opus habe
bant vt pro eis alius moreret̃
non ipſi pro alijs.

Abbato ſ
cto legit̃ eu
gelium. ...
ſpere aũt ſa
bati ⁊c. ma
xxviij. Circa
qđ poſſunt d
ſputari ſequẽtes q̃ſtiões. ¶ P
mo. vtrum cõueniens fuit xp̃
ſepeliri. ¶ Scd̃o. vtrum conu
niens fuit vt xp̃s ad infernũ d
ſcenderet. ¶ Tertio. vtrum xp̃s
totus fuit in inferno.

D primã
queſtionẽ ...
ꝓceditur. ...
videtur ꝙ ...
fuit ꝯueniens
xp̃m ſepeli
¶ Prio ſic. ...
hil circa xp̃
fieri debuit
non eſſet ſalutiferum nobis ...
in nullo videtur ad ſaluteʒ ho
pertinere ꝙ xp̃s fuit ſepult⁹ er
go non fuit ꝯueniens xp̃m ſep
liri. ¶ Scd̃o ſic. Sicut ꝯueni
fuit vt moreretur morte igno
nioſa. ita videtur ꝙ debuit ſep
liri ſepultura abiecta ⁊ vili. ...
hoc nõ eſt factuʒ. ergo ⁊c. ¶ T
tio ſic. ſi dicatur ꝙ xp̃s ſepel
voluit vt daret hominib⁹ ſpe

reſurgendi de ſepulcro. ergo ſi-
militer incinerationē corporis
ſui pati debuit. vt ſpem reſurgē
di incineratis poſt incineratio-
nem daret. ſed hoc non fuit ↄue
niens. ergo ꝛc. ¶ Quarto. ſicut
mors eſt pena peccati primi pa-
rentis. ita ꝛ incineratio. Dictum
eſt eñ primo homini poſt pctm̄.
Puluis es ꝛ in puluerē reuerte
ris. vt dr Geñ. iij. ſꝫ xp̄s morteꝫ
ſuſtinuit vt nos a morte libera-
ret. ergo etiam cum ſepeliri vo-
luit incinerari debuit corp⁹ eius
vt nos ab incineratiōe liberaret
¶ Quinto. ſic corp⁹ chriſti fuit ſe
pultum videt̄ ꝙ ſeparatū fuit a
diuinitate cui erat vnitū. pꝫ cō
ſequentia. qꝛ remoto medio re-
mouentur extrema. ſꝫ diuinitas
vnita eſt carni mediāte aīa. er-
go in morte xp̄i cum ſit ſeparata
anima a carne xp̄i ꝛ ita iaceat in
ſepulcro ſine aīa. per conſequēs
diuinitas fuit ſeparata a carne.
¶ In oppoſitū eſt euāgeliū pn̄s.
vbi ait. Mittens mulier hoc vn
guentū in corp⁹ meū ad ſepelien
dum me fecit. ¶ Rn̄deo dicendū
ſub certis ↄcluſionibus. Prima
eſt ꝙ ↄueniēs fuit xp̄m ſepeliri.
Que ↄcluſio ꝓbat̄ ſic (iij. pte. q.
lj. ar. j.) Cōueniēs eñ fuit xp̄m
ſepeliri ex multiplici reſpectu.
Primo ad ꝓbandū veritatē mor
tis. Nō eñ aliqͣs in ſepulcro po-
nit̄ niſi qͥ iā de veritate mortis
ↄſtat. Vñ Mar. xv. legit̄ ꝙ pila
tus anteꝙ̄ ↄcederet xp̄m ſepeli-
ri diligēti inqͥſitiōe cognouit eū

eſſe mortuuꝫ. Scdo. qꝛ ꝑ hoc ꝙ
xp̄s de ſepulcro reſurrexit datur
ſpes reſurgēdi ꝑ ipſum his qui
ſunt in ſepulcro. ſm̄ illud Jo. v.
Oēs q̇ in monumētis ſūt audiēt
vocē filij dei ꝛ q̇ audierint viuēt
Tertio ad exēplū eoruꝫ qui per
mortē xp̄i ſpūaliter moriunt̄ pec-
catis. q̇ ſcꝫ abſcondent̄ a turba-
tione hoīꝫ. Vñ dr Col. iij. Mor
tui eſtis ꝛ vita veſtra abſcondita
eſt cū xp̄o in deo. Scd̄a ↄcluſio.
(que habet̄ vbi. ſ. art. ij. ad. iiij.)
Cōueniens fuit vt xp̄s ſepeliret̄
in horto ad ſignificadū ꝙ ꝑ mor
tem ꝛ ſepulturā ipſi⁹ liberamur
a morte quā incurrim⁹ per pctm̄
ade in horto paradiſi cōmiſſum.
Tertia ↄcluſio. Cōueniēter xp̄s
ſepult⁹ eſt ī ſepultura aliena. vt
dicit augu. ī quodā ſermone. qꝛ
ꝓ alioꝝ moriebat̄ ſalute. Quar-
ta ↄcluſio. ↄueniēs fuit vt ſepe-
liret̄ ī nouo monumēto. qꝛ ſi ali
quis ibi ante fuiſſet ſepult⁹ po-
tuiſſet calūniari a iudeis ꝙ ille
ſurrexiſſet ꝛ nō xp̄s. Et eadē ra-
tione repultus eſt conuenienter
in ſepulcro qđ exciderat de pe-
tra. ne ſi ſepultus fuiſſet in ter-
ra diceret̄ a iudeis ꝙ diſcipuli
per cauernas terre eū extraxiſ-
ſent. Quinta ↄcluſio. cōueniens
etiā fuit vt corpus xp̄i inuolutū
eſſet in ſyndone mūda. ī. panno
lineo mundo quia corpus eius
erat mundiſſimū. Unde propter
hoc corpus xp̄i non cōſecrat̄ in
altari ſuper pannū ſericū ſed li-
neum. qꝛ corpus xp̄i tali panno

fuit inuolutum . vt dr de conſe.
di.j. Sexta ↄcluſio (q.rc.pōit.
vbi.ſ.ar.iij.) Licz ↄueniēs fuit
xp̄m ſepeliri. non fuit tamen cō
ueniens corpus eius īcinerari.
Iſta ↄcluſio patet ex illo p̄s. Nō
dabis ſanctum tuū videre corru
ptionē. qđ Damaſcen⁹ exponit.
de corruptione que eſt ꝑ reſolu-
tionem in elementa. Oñdit etiā
ↄcluſio ex hoc ꝙ putrefactio cu
iuſcūq; corporis ꝓuenit ex infir
mitate nature illi⁹. q̄ non poteſt
amplius ↄtinere corp⁹ in vnum.
mors autē xp̄i ſicut ſupra dictū
eſt non debuit eſſe cum infirmi-
tate nature. ne crederet eſſe in-
voluntaria. ⁊ ideo nō ex morbo
ſz ex paſſione illata voluit mori
cui ſic abſtulit ſpōte. ⁊ iō xp̄s ne
mors ei⁹ infirmitati aiberet vo
luit corp⁹ ſuū qualitercūq; putre
fieri aut qualitercūq; reſolui. ſz
ad oſtentationē virtutis diuine
voluit corp⁹ illud incorruptum
permanere. Septima cōcluſio.
(q̄ pōit. iij. ꝑ. q. j. ar. ij. itē. iij. ſen.
di. xxj. q. j. ar. j. q. p̄ma.) Diuini-
tas non fuit ſepata a carne xp̄i.
nec ī morte nec ī ſepultura. Pa-
tet ↄcluſio. Dicit enī in ſymbo-
lo. ꝙ filius dei mortuus eſt ⁊ ſe
pultus. ſed hoc nō dicitur niſi qz
corpus in ſepulcro fuit. ergo di-
uinitas a corpore ſeparata non
fuit. Cuius ratio etiaz ex trib⁹
accipi pōt. Primo ex parte dei.
quia cuz ſit immutabilis ⁊ qđ ſi
bi perfecte cōiunctuz eſt immu
tabilitatem preſtat. vt ſcz ei im-
mutabiliter adhereat. Secūdo
ex parte ipſi⁹ aſſumpti. ꝙ ꝑ mor
tem quam ex obedientia patris
ſuſtinuit non debuit ſuam digni
tatē amittere. ſed magis debuit
clarificari. Tertio ex fine aſſum
ptionis. quia ea que poſt morte
ipſius circa ipſum acta ſunt ſa
lutaria nobis nō fuiſſent niſi di
uinitas iuncta fuiſſet. ¶ Ad ra
tiones in oppoſitum. ¶ Ad pri
mam reſpondetur negando mi
norez. Dicim⁹ enī ꝙ ſicut mors
efficienter opata eſt noſtram ſa
lutem. ita etiā ⁊ eius ſepultura.
Vn̄ Hieronim⁹ dicit ſup Ma
theum. Sepultura xp̄i reſurgi
mus Et Eſaie. liij. Dabit ipſos
pro ſepultura. dicit glo. j. gētes
que ſine pietate erant deo pa
dabit. quia mortuus ⁊ ſepult
eos acquiſiuit. ¶ Ad ſcđaz ri
tur negādo ↄſequentiam. Vn̄ di
cim⁹. ꝙ licet mors chriſti fuer
ignominioſa. ſepultura tn̄ ei
debuit eſſe nobilis ⁊ ſumptuo
Cuius ratio eſt. qz paſſibilitat
⁊ humilitatez aſſumpſit xp̄s p
noſtra redemptione. ideo illa
pleta in ſua morte. p̄dicta deb
runt ceſſare ⁊ ea ſequi q̄ quod
modo ad gloriaz ſue reſurrec
nis pertinere videbantur. Vn
vtrūq; fuerat dictū ꝑ eſaiā p
taz. De turpitudine mortis e
Eſa. liij. Tanq̄ ouis ad occiſio
ducetur ⁊c. Et ſequitur ibide
Et cuz ſceleratis reputatus e
De nobilitate ſue ſepulture di
tur. Eſa. xj. Radix ieſſe q̄ ſtat

ꝯſequitur. Et erit ſepulcrum eiꝰ glorioſum. ¶ Ad tertiā rn̄detur negando conſequentiā Et ratio eſt. qꝛ xp̄s de ſepulcro reſurrexit virtute diuina q̄ nullis terminis coartat̃. ⁊ ideo ꝙ a ſepulcro ſurrexit ſufficiēs argumētū fuit ꝙ homines erant reſuſcitandi virtute diuina nō ſolū de ſepulcris ſꝫ de quibuſcūqꝫ terrenis. ¶ Ad quartam rn̄detur negando ꝯſequentiam. Et ratio. qꝛ xp̄s cū nō eſſet ſubiectꝰ peccato. nec morti erat obnoxius. nec incinerationi. que erāt pene originalis pcti tn̄ mortē libēter ſubſtinuit propter ſalutē noſtram. Si aūt corpus fuiſſet putrefactuꝫ vel reſolutum. magis hoc fuiſſet i detrimentum humane ſalutis. dū nō crederetur in eo eſſe virtus diuina Vñ ex ꝑſona eiꝰ dicit̃ in p̄s. Que vtilitas in ſāguine meo dū deſcendero in corruptionē. q. d. Si corpꝰ meū putreſcat ꝑderet̃ effuſi ſanguis vtilitas. ¶ Ad quitaꝫ rn̄detur negando ꝯſequētiā. Dicimus eñ ꝙ in morte xp̄i non fuit diuinitas ſeparata a carne nec ab anima. Nam vt dicit leo papa. Tanta fuit vnio dei ⁊ hoīs vt nec ſupplicio poſſit dirimi nec morte diſtingui. ¶ Ad ꝓbationē aūt reſpondemꝰ ꝙ anima quantū ad vnibilitatē corporis eſt mediuꝫ neceſſitatis, qꝛ corpꝰ non eſſet vnibile niſi inquantum eſt animatū. ſed quantū ad vnionem in actu. eſt medium cōgruētie. q̊ remoto nō neceſſario vnio tollit̃ et indeo qꝛ ſeparata aīa a corꝑe adhuc remāſit ordo i corꝑe ad animam. ideo non tollit̃ vnio diuinitatis ad carnem.

D ſecūdā queſtionē ſic ꝓceditur. Et videt̃ ꝙ non fuit ꝯueniēs xp̄m ad infernuꝫ deſcendere. ¶ Primo ſic. Sicut eñ dicit Auguſtinus ad dardanū Nomē inferni in ſcriptura ſemꝑ in malo accipitur. ſed illud qd̄ ſemꝑ in malo accipit̃ nō cōuenit xp̄o. ergo nec deſcēdere in infernuꝫ. ¶ Secundo xp̄s ꝑ paſſionē ſuaꝫ quam in hoc mūdo ſuſtinuit nos liberauit a culpa ⁊ pena ergo nō fuit conueniens ꝙ xp̄s in infernum deſcēderet. ¶ Tertio. Chriſtus non deſcendit in locum dānatoꝝ locuꝫ tenebroſum ⁊ opertum mortis caligine. quia nulla eſt conuentio lucis ad tenebras vt d̄r. ij. Cor. vj. ergo xp̄s qui eſt lux ad infernum non deſcendit. ¶ In oppoſitum eſt ſymbolus fidei vbi d̄r deſcendit ad inferos. ¶ Reſpondeo dicendū ſub tribꝰ ꝯcluſionibus ꝓ maiori declaratione materie. Prima concluſio (iuxta ſan. tho. iij. p. q. lij. ar. j.) Conueniens fuit xp̄m ad īfernū deſcendere vt infernus nominat locū non penā damni vel ſenſus Patet concluſio Tum primo qꝛ chriſtus venerat penam noſtraꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

portare vt nos a pena eriperet. ſm illud Eſa.liij. Vere languores noſtros ipſe tulit ⁊ dolores noſtros ipſe portauit expeccato autem homo incurrerat non ſolum mortem corporis ſed etiaz deſcenſum ad inferos. Et ideo ſicut fuit conueniens eum mori vt nos liberaret a morte. ita conueniens fuit ei deſcendere ad inferos. vt nos a deſcenſu ad inferos liberaret. Vñ Oſee.xiij. dicitur. Ero mors tua o mors. ero morſus tuus inferne Scdo fuit conueniens vt dicto diabolo per paſſionem victos eius eriperet qui detinebãtur in inferno. Tertio vt ſicut poteſtatem ſuã oſtendit in terra viuendo ⁊ moriendo ita poteſtatem ſuam oſtenderet in inferno ipſum illuminando ⁊ viſitando. Unde in pſalmo dr. Attollite portas principes veſtras. glo. id eſt principes inferni auferte poteſtatem veſtram qua vſq͡ʒ nunc homines in inferno detinebatis. Et ſic in nomine ieſu om̃e genu flectatur non ſolum celeſtiũ ſʒ etiam infernorũ. vt dr Phil.ij. ¶ Secunda ꝯcluſio. Anima xpi non deſcendit in omnẽ ꝑtem inferni ſm eſſentiaz ſuam. Pro quo ſunt duo notanda Primũ eſt ꝙ quadruplex eſt infernus. Unus eſt infernus dãnatoꝝ. in quo ſunt tenebre ⁊ quãtum ad carentiã diuine viſionis et quantum ad carentiaz gratie ⁊ eſt ibi pena ſenſibilis. ⁊ hic infernus eſt locus damnatorum.

Alius eſt infernus ſupra iſtum in quo ſũt tenebre ⁊ q̃tuʒ ad carentiam diuine viſionis ⁊ ꝓpter carentiam gratie. ſed nõ eſt ibi pena ſẽſibilis. ⁊ dicit᷑ limb⁹ pueroꝝ. Alius eſt ſupra iſtuʒ in quo ſunt tenebre quantuʒ ad carentiam diuine viſionis. ſed nõ quantum ad carentiaz gratie. ſed ibi eſt pena ſenſus. ⁊ dicit᷑ purgatoriũ Ali⁹ eſt magis ſupra in quo ſunt tenebre q̃tum ad carentiam diuine viſiõis. ſʒ nõ q̃tũ ad carentiã grẽ. nec eſt ibi pena ſenſibilis et hic eſt infernus ſctõꝝ patrum. in hunc tantũ deſcẽdit chriſtus q̃tum ad locũ non quantũ ad ſpiritualiũ tenebraꝝ experientiã. Secundo nota (vt hr̃. vbi. ſ. ar. ...) ꝙ dupliciť dr aliq̃d alicubi eſſe. Uno mõ ꝑ ſuũ effectũ. ⁊ hoc modo xps in quelibet infernũ deſcendit aliter tñ et aliter. nã in infernum damnatoꝝ habuit hũc effectum deſcendẽs xps ad inferos de incredulitate ⁊ malicia illos confutauit. Illis vero q̃ detinebantur in purgatorio ſpem glorie conſequentis dedit. Sanctis autem patribus q̃ pro ſolo peccato originali detinebantur lumen eterne glorie infudit. Alio mõ dr aliquid eſſe alicubi ꝑ ſuã eſſentiã. ⁊ hoc mõ aia xpi deſcẽdit ſolũ ad locum inferni in quo iuſti detinebantur vt quos ipſe ꝑ gratiam interius viſitat ſm deitatẽ eos etiam ſm animã viſitaret ⁊ loco. ¶ Tertia concluſio (que ponitur vbi. ſ. ar. iij.) Anima xpi tamdiu manſit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in inferno q̄diu corpus in ſepul
cro. Iſta concluſio patet ex illo
Act.ij. Quē deus ſuſcitauit ſolu
tis doloribꝰ inferni. ergo videt̄
ꝙ in inferno fuit vſqꝫ ad horam
reſurrectionis. Rōne aūt ptꝫ ſic
Nā cū anima ⁊ corpꝰ ſunt ꝓpor-
tionabilia. tantuꝫ debuit anima
ſtare in inferno q̄tum corpus in
ſepulcro vt ꝑ vtrūqꝫ fratribꝰ ſuis
ſimilaret̄ ¶ Quarta ꝯcluſio. chri
ſtus p̄res ſanctos exiſtentes in
illa parte inferni que dr̄. limbꝰ
patrum eduxit de inferno. Patꝫ
ꝯcluſio ex illo Zach.ix. Tu vero
in ſanguine teſtamenti eduxiſti
vinctos de lacu ⁊c. Quinta ꝯclu
ſio (q̄ ſilr̄ ponit̄ vbi.s̄.arti.vij.)
Chriſtus non eduxit illos q̄ erāt
in limbo pueroꝝ. Patet ꝯcluſio.
Redemptio em̄ xp̄i non habet lo
cum niſi in illis qui fuerūt mem
bra xp̄i. Unde cū pueri q̄ erāt in
limbo nūq̄ꝫ fuerunt mēbra xp̄i
nec ꝑ fidem ꝓpriaꝫ nec per fidei
ſacramentum qd̄ nunc ē baptiſ-
mus qd̄ tunc erat circūciſio vel
ſacrificium. cōſtat ꝙ ipſi libera
ti non fuerūt ¶ Sexta cōcluſio.
(quā ponit idem vbi.s̄.ar.vj.)
Exiſtētes in parte inferni dāna-
toꝝ non liberauit Patet ꝯcluſio
q2 in inferno nulla eſt redēptio.
ergo nulli de illo loco ſunt libe-
rati. Ratione ſic oſtendit̄. Pena
non poteſt tolli manente culpa.
Illi autem qui ſunt damnati in
inferno ſūt obſtinati in malicia
ſicut demones ⁊ ideo de pena il
la liberati non potuerunt. ⁊ hoc

nō fuit ex inſufficiētia liberātis
ſed ex in diſpoſitione ipſoꝝ dam
natoꝝ ¶ Septima ꝯcluſio (que
ponitur vbi.s̄.ar.viij.) Chriſtus
non liberauit regularit̄ animas
exiſtentes in purgatorio. Iſta cō
cluſio patet. Pro peccato quod
per ſe quis cōmiſit debet purga
tionem pati. ſed penam purgato
rij ſuſtinet homo ꝓ peccatis que
cōmiſit. ergo ꝑ penam quaꝫ ipſe
tulit debet purgari ⁊ nō ꝑ penaꝫ
xp̄i. Niſi dicatur ꝙ i vita ſua me
ruit per fidem et deuotionem ad
mortem xp̄i vt per paſſionē chri
ſti liberaretur. Uel hoc ex ſpe-
ciali gratia fuit collatum. ꝙ illi
qui in purgatorio inuēti fuiſſēt
abſoluti eſſēt ꝑ paſſionē xp̄i quā
illi q̄ nūc ſūt in purgatorio nō ſe
quant̄ effectū plene liberatiōis
ex ſola paſſione xp̄i. ¶ Ad rōnes
in oppoſitū. ¶ Ad p̄mā rn̄det̄. ꝙ
nomē iſernoꝝ ſonat in malū pe-
ne nō i malū culpe. vn̄ decuit xp̄ꝫ
in iſernū deſcēdere nō tā̄qꝫ ipſe
debitor eſſet pene. ſꝫ vt eos qui
erāt pene obnoxij liberaret. Ad
ſecundā rn̄det̄. negādo cōſequē
tiā. Et ratio eſt. Quia paſſio xp̄i
fuit quedam cauſa vniuerſalis
humane ſalutis. tam viuorum
ꝙ mortuorū. Cauſa aūt vniuer-
ſalit̄ applicat̄ ad ſingulares ef-
fectꝰ ꝑ aliq̄d ſp̄eale. vn̄ ſicut v̄tꝰ
paſſionis xp̄i applicat̄ viuētibꝰ
per ſacramenta configurantia
nos paſſioni chriſti. ita etiam ap
plicata eſt mortuis per deſcēſū
xp̄i ad inferos ꝓpter qd̄ Zach.ix.

dicitur.ꝙ eduxit victos de lacu
in ſanguine teſtamēti ſui.id eſt
per virtutē paſſionis ſue. ¶Ad
tertiā reſpōdetur negādo ꝯñaꝫ.
Et ratio eſt.qꝛ vt ſupra notatur.
quadruplex eſt infernus. Secū
do poteſt dici ꝙ ſi xp̄s nō deſcen
dit in infernū per ſuā eſſentiaꝫ.
deſcēdit tñ ꝑ effectū. vt dictū eſt

D tertiam
queſtionē ſic
ꝓceditur.vbi
ſupra.art.iij.
Et videtur ꝙ
nō totus xp̄s
fuit in infer-
no. ¶Primo ſic. Corpus xp̄i eſt
aliqua pars eiꝰ. ſed corpus xp̄i
non fuit in inferno.ergo totus
xp̄s nō fuit in inferno. ¶Scdo
ſic.nihil cuius partes ab inuicē
ſeparate ſunt poteſt dici totuꝫ.
ſed corpus ⁊ aia que ſunt ꝑtes
hūane nature fuerūt ab inuiceꝫ
ſeparate poſt mortem deſcēdit
aūt xp̄s in infernū mortuꝰ exi-
ſtens.ergo nō potuit eſſe totus
in inferno. ¶Tertio. illud totū
dicitur eſſe in loco cuius nihil
extra illū locū eſt. ſed aliq̄d xp̄i
erat extra infernuꝫ.qꝛ ⁊ corpus
erat in ſepulcro ⁊ diuinitas vbi-
qꝫ.ergo xp̄s nō fuit totus in in-
ferno. ¶In oppoſitū eſt illud au
guſti.in libro de ſymbolo. Totꝰ
filius apud patrē.totus in celo.
totus in terra.totꝰ in vtero vir-
ginis.totus in cruce.totus in in
ferno,totus in paradiſo quo la-

tronem induxit. ¶Reſpōdeo d
cendū ſub iſta cōcluſione.ꝙ xp̄s
in illo triduo mortis totus fu
in ſepulcro.⁊ totus fuit in infer
no.lꝫ nō fuit totū qđ pertinet a
humanā naturā.que ꝯcluſio ſ
oſtēditur. Maſculinū genus r
fertur ad hypoſtaſim vel pſonā.
neutrū aūt genus ꝑtinet ad n
turā.ſed in morte xp̄i lꝫ anim
ſeparata fuerit a corꝑe.neutr
tñ fuerat ſeparatū a pſona fi
dei.⁊ ideo in illo triduo mor
dicendū eſt. ꝙ totus xp̄s fuit
ſepulcro.qꝛ tota pſona fuit
per corpus vnitū.⁊ ſimiliter t
tus fuit in inferno.qꝛ tota pſo
xp̄i ibi fuit ratione aīe ſibi v
te.totus etiaꝫ xp̄s tunc erat v
qꝫ ratione diuine nature. ¶R
rōnes in oppoſitū. ¶Ad pri
reſpōdetur negādo ꝯñam. ⁊
tio eſt.qꝛ corpus xp̄i quod t
erat iu ſepulcro nō eſt pars p
ſone increate,ſed nature aſſ
pte.⁊ ideo per hoc ꝙ corpus
nō fuit in inferno nō exclud
qñ totus xp̄s fuerit ſed oſte
ꝙ nō fuit totū qđ pertinet a
manā naturā. ¶Ad ſcdam re
detur negādo ꝯñam. ⁊ ratio
quia ex aīa ⁊ corpore cōſti
totalitas humane nature.nō
tem totalitas diuine perſo
ideo ſoluta vnione anime ⁊ co
poris per mortē remāſit to
xp̄s ſed permāſit humana na
ra in ſua totalitate. ¶Ad ter
reſpōdetur negādo ꝯñam.⁊ ra
tio eſt,qꝛ aſſumptū nō habet

cum niſi in his que corporaliter et circūſcriptiue ſunt in loco. ꝙ ſi totum eſt alicubi, nihil eius ſit extra: ſed hoc in deo locū nō habet. Unde augu. dicit in lib. de ſymbolo. Non ꝑ diuerſa tēpora vel loca dicimus xp̄m eſſe vbiqꝫ totū vt modo ibi totus ſit ⁊ alio tempore alibi totus. ſed vt ſemper vbiqꝫ ſit totus.

N die reſurrectionis legitur euangeliū. In illo tp̄e. Maria magdalene ⁊c̄. Mar. xvi. poſſunt diſputari ſequētes queſtiones. ¶ Prima. vtrū neceſſarium fuit xp̄m reſurgere. ¶ Secūda. vtrum ꝯueniens fuit xp̄m tertia die reſurgere. ¶ Tertia. vtrū totus ſanguis q̄ per eū fuſus eſt pro humana redēptione ſit in reſurrectione reaſſumpt⁹.

D primaꝫ queſtioneꝫ ſic ꝓcedit. (iij. p. q. liij. ar. j.) et videtur ꝙ nō fuit neceſſarium xp̄m reſurgere. Primo ſic. Dicit damaſcenus in. iiij. lib. Reſurrectio eſt eius quod cedit ⁊ diſſolutum eſt iterata ſurrectio. ſed xp̄s non cecidit per peccatū nec corpus eius diſſolutuꝫ eſt. ergo nō ꝯuenit ei reſurgere. ¶ Sc̄do ſic. ea que circa humanitatem ſunt acta ad noſtrā ſalutē ordinantur. ſed ſufficiebat ad noſtrā ſalutē paſſio xp̄i per quā ſumus liberati a culpa ⁊ a pena. nō ergo fuit neceſſariū ꝙ xp̄s a mortuis reſurgeret. ¶ Tertio ſic cō firmat̄ ratio p̄cedēs. Poſt vltimā ꝯſummationē nō eſt aliud neceſſariū. ſed vltima cōſummatio facta eſt in paſſione. q2 tunc dixit. Cōſummatū eſt. Joh. xix. ergo nō fuit neceſſariū ꝙ poſtea reſurgeret. ¶ In oppoſitum eſt euangeliū p̄ſens vbi dicitur. Surrexit nō eſt hic. ⁊ illō Luc. vltimo. Oportebat xp̄ꝫ pati et a mortuis reſurgere. ¶ R̄ndeo dicendū ſub certis cōcluſionibus. Prima ꝯcluſio. ꝙ neceſſarium fuit xp̄m a mortuis reſurgere. que ꝯcluſio p3 ꝑmo ex illo ap̄l'i j. Cor. xv. Si xp̄s non ſurrexit inanis eſt fides noſtra. ſed ſine fide nō iuſtificamur. ergo neceſſariū fuit xp̄m reſurgere. preterea neceſſitas reſurrectionis xp̄i colligit̄ ex multis. Primo ad cōmendationē diuine iuſticie ad quā ꝑtinet exaltare illos q̄ propter deū ſe humiliauerūt. ſm̄ illud Luc. j. Depoſuit potētes. et exaltauit humiles. q2 igit̄ xp̄s ꝓpter caritatē et obedientiā dei ſe humiliauit vſqꝫ ad mortē crucis. oportebat ꝙ exaltaret̄ a deo vſqꝫ ad glorioſaꝫ reſurrectionē.